

अन्यतः बाह्याः आपदः स्वकृताः ज्ञातिकृताः अंतरा आपदः ॥ १३ ॥ एते संकर्षणादयः तदन्वया अकूरान्वयाः ॥ १४ ॥ तत्र हेतुरर्थेति तत्त्रेह प्रभवा इयंतव आपदितिसार्थः स्वकर्म जेत्युक्तं तद्विष्टोति आत्मने तिसार्धेन अन्यत्र आहुके ॥ १५ ॥ तत्प्रेष्वर्थेकतमूलं यतो ज्ञातिशब्दं ज्ञातित्वादनुच्छेदनीयं हे सहायवन् अतएव पुनरादातुं न शक्यमित्याह नेति ॥ १६ ॥ तत्र हेतुः ज्ञातीति त्वयेति महतां दत्तापहारो नोचितः विषट्

नारद उवाच आपदो द्विविधाः कृष्णवात्याश्चाभ्यंतराश्च ह ॥ प्रादुर्भवंति वार्ष्णेयस्वकृता यदिवान्यतः ॥ १३ ॥ सेयमाभ्यंतरा तुभ्यमापत्कृच्छ्रास्वकर्मजा ॥ अकूरभोजप्रभवासर्वे त्वेते तदन्वयाः ॥ १४ ॥ अर्थहेतोर्हि कामाद्वाचा बीभत्सयापि वा ॥ आत्मना प्राप्तमैश्वर्यमन्यत्र प्रतिपादितं ॥ १५ ॥ कृतमूलमिदानीं तज्ज्ञातिशब्दं सहायवन् ॥ न शक्यं पुनरादातुं तमन्नमिव त्वया ॥ १६ ॥ बभ्रूयसे न यो राज्यं नासुं शक्यं कथंचन ॥ ज्ञातिभेदभयात्कृष्णत्वया चापि विशेषतः ॥ १७ ॥ तच्च सिध्येत्प्रयत्नेन कृत्वा कर्मसुदुष्करं ॥ महाक्षयं व्ययो वा स्याद्विनाशो वा पुनर्भवेत् ॥ १८ ॥ अनायसे न शस्त्रेण मृदुना हृदयच्छिदा ॥ जिह्वामुद्धर सर्वं पां परिमृज्यानुमृज्य च ॥ १९ ॥ वासुदेव उवाच अनायसं मुने शस्त्रं मृदुविद्यामहं कथं ॥ येनैषामुद्धरे जिह्वां परिमृज्यानुमृज्य च ॥ २० ॥ नारद उवाच शक्त्या न्नदानं सततं तितिक्षार्जवमार्दवं ॥ यथार्हं प्रतिपूजा च शस्त्रमेतदनायसं ॥ २१ ॥ ज्ञातीनां वक्तुकामानां कटुकानिलघूनि च ॥ गिरा त्वं हृदयं वाचं शमय स्वमनांसि च ॥ २२ ॥ नामहापुरुषः कश्चिन्नानात्मानासहायवान् ॥ महतीं धुरमाधत्ते तामुद्यम्योरसावह ॥ २३ ॥ सर्वे एव गुरुं भारमनद्वान्वहते समे ॥ दुर्गे प्रतीकः सुगवो भारं वहति दुर्वहं ॥ २४ ॥ भेदाद्विनाशः संघानां संघमुख्यो सिकेशव ॥ यथा त्वां प्राप्य नोत्सीदेदयं संघस्तथा कुरु ॥ २५ ॥ नान्यत्र बुद्धि क्षांतिभ्यां नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र धनसंत्यागाद्गणः प्राप्तेव तिष्ठते ॥ २६ ॥ धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वपक्षोद्भावनं सदा ॥ ज्ञातीनामविनाशः स्याद्यथा कृष्णतथा कुरु ॥ २७ ॥ आयत्यांच तदा त्वेचन तेस्य विदितं प्रभो ॥ षाड्गुण्यस्य विधानेन यात्राया न विधौ तथा ॥ २८ ॥ यादवाः कुरुराभोजाः सर्वे चांधकवृष्णयः ॥ त्वय्यासक्ता महाबाहो लोकालोके श्वराश्च ये ॥ २९ ॥ उपासंते हित्व दुद्धिमृषयश्चापि माधव ॥ त्वंगुरुः सर्वभूतानां जानीषे त्वंगतागतं ॥ ३० ॥ त्वामासाद्य दुष्टेषु मेधं ते यादवाः सुखं ॥ ३१ ॥ इति श्रीम. शां. राज. वासुदेव नारदसंवादो नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ७३ ॥

क्षोपि संवर्धयस्व यच्छेत्तुमसांप्रतमिति न्यायादित्यर्थः ॥ १७ ॥ तच्च राज्यस्य पुनरादानं च ॥ १८ ॥ जिह्वामुद्धर तेषां मूकीभावं संपादय येन कलहोदयो न स्यात् ॥ १९ ॥ २० ॥ परिमार्जनं दोषापनयनं तितिक्षार्जवमार्दवैः कार्यं अनुमार्जनं प्रीतिगुणाधानं यथार्हपूजनादित्यर्थः ॥ २१ ॥ हृदयं कूरनिश्चयं मनांसि कुसंकल्पजालानि ॥ २२ ॥ अनात्मा अजितचित्तः उरसा अंगीकृत्य क्षमया बहस्वेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इ. शां. रा. मै. जा. एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥